

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2560

รายงานพิเศษ : เตือนชาวสวนมะพร้าวรับมือศัตรูพืชระบาด

ช่วงนี้สิ่งที่ผู้ปลูกมะพร้าวส่วนใหญ่ต้องเผชิญคือศัตรูพืช นอกจากหนอนหัวดำ ที่เป็นศัตรูสำคัญของชาวสวนมะพร้าว ที่รัฐบาลต้องอนุมัติงบประมาณจำนวนมากเพื่อจัดการให้สิ้นซากแล้ว ตอนนี้อย่างมีศัตรูมะพร้าวอีก 2 ชนิด ที่ชาวสวนมะพร้าวไม่ควรมองข้าม

นายสมคิด เฉลิมเกียรติ ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดสุพรรณบุรีกล่าวว่า ศัตรูมะพร้าวตัวร้ายนอกจากหนอนหัวดำแล้ว ยังมีด้วงแรดและด้วงงวงมะพร้าว นอกจากเป็นศัตรูสำคัญของชาวสวนมะพร้าวแล้ว ยังเป็นศัตรูพืชสำคัญของชาวสวนปาล์มในบางพื้นที่อีกด้วย โดยด้วงแรดมะพร้าว เฉพาะตัวเต็มวัยเท่านั้นที่เป็นศัตรูพืช ซึ่งจะไปกัดเจาะโคนทางใบมะพร้าวหรือปาล์มน้ำมันทำให้ทางใบหักง่าย และยังกัดเจาะทำลายยอดอ่อน ทำให้ทางใบที่เกิดใหม่ไม่สมบูรณ์ มีรอยขาดแหว่งเป็นริ้วคล้ายรูปสามเหลี่ยม ถ้าโดนทำลายมากๆอาจกระทบผลผลิต บริเวณที่ด้วงแรดกัดเจาะเป็นเนื้อเยื่ออ่อน ทำให้ด้วงงวงมะพร้าวเข้ามาวางไข่ซ้ำ แล้วฟักตัวเป็นตัวอ่อนกัดกินยอดมะพร้าว ทำให้มะพร้าวตาย

สำหรับแหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรด ได้แก่ บริเวณที่มีต้นมะพร้าว ตอมะพร้าว ทางใบมะพร้าวที่เนาเปื่อย กองปุ๋ยคอก วงจรชีวิตตัวเต็มวัยอายุ 90-120 วัน ระยะไข่ 10-12 วัน ระยะดักแด้ 23-28 วัน ระยะหนอน 80-150 วัน รวมระยะเวลาตั้งแต่ไข่ถึงตัวเต็มวัยใช้เวลา 4-9 เดือน ตัวเมีย 1 ตัววางไข่ได้สูงสุด 152 ฟอง วิธีป้องกันกำจัดด้วงแรดมะพร้าวมีดังนี้ 1.เผาทำลายทางใบมะพร้าวที่ล่วงหล่น เพื่อลดพื้นที่ขยายพันธุ์ของด้วงแรด 2.ใช้ทรายหยอดบริเวณโคนยอดของมะพร้าว 3.ใช้ลูกเหม็นใส่

ที่โคนของยอดอ่อน 6-8 ลูก/ต้น 4.ใช้กับดักล่อฟีโรโมน เพื่อจับตัวเต็มวัยมาทำลาย 5.ใช้เชื้อราเขียวเมตาโรเซียมกำจัดตัวอ่อนด้วงแรดมะพร้าว

ส่วนด้วงวงมะพร้าวจะขยายพันธุ์อยู่ในคอมมะพร้าว โดยเฉพาะบริเวณที่ด้วงแรดเจาะทำลาย และบางครั้งพบการเข้าทำลายที่โคนต้น อาการที่สังเกตได้คือ ยอดอ่อนมะพร้าวเหี่ยวแห้งและหักพับ ด้วงวงมะพร้าวมี 2 ชนิด ได้แก่ ด้วงวงมะพร้าวชนิดเล็กและด้วงวงมะพร้าวชนิดใหญ่ ตัวเต็มวัยเป็นแมลงปีกแข็งวงจรชีวิต ระยะตัวเต็มวัย 61-139 วัน ระยะไข่ 2-3 วัน ระยะดักแด้ 9-25 วัน ระยะหนอน 61-109 วัน ด้วงวงมะพร้าวเพศเมีย 1 ตัว วางไข่ได้สูงสุด 527 ฟอง ในเวลา 112 วัน การป้องกันกำจัดด้วงวงมะพร้าวมีดังนี้ คือ 1.ลดการระบาดของด้วงแรดโดยปฏิบัติตามข้อ 1-5 ตามวิธีการกำจัดด้วงแรดมะพร้าว แต่เพิ่มในส่วนการใช้สารทาร์ ซึ่งเป็นส่วนผสมของน้ำมันเครื่อง 1 ลิตร กับกำมะถันผง 100 กรัม ผสมให้เข้ากันทาบริเวณที่เป็นแผล เพื่อป้องกันไม่ให้ด้วงวงมะพร้าวเข้าทำลายซ้ำ

“สิ่งสำคัญเกษตรกรควรรักษาสวนมะพร้าวให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อทำลายแหล่งขยายพันธุ์ของด้วงแรด ถ้าวางไข่ของด้วงแรดได้ก็จะลดการระบาดของด้วงวงมะพร้าวไปอีกทางหนึ่ง และที่ขาดไม่ได้คือ เกษตรกรต้องหมั่นสำรวจแปลงมะพร้าวสม่ำเสมอ เมื่อพบการทำลายต้องรีบแก้ไข อย่าปล่อยให้ถึงขั้นระบาด” นายสมคิด กล่าว

หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อสอบถามได้ที่ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดสุพรรณบุรี โทร. 0-3544-0926-7 หรือ สำนักงานเกษตรจังหวัด และสำนักงานเกษตรอำเภอ ใกล้บ้านท่านได้ทุกวันในวันเวลาราชการ

คอลัมน์แตกใบอ่อน : ทิศทางน่ากังวลของภาคเกษตรและเศรษฐกิจไทย

ประเทศไทยตอนนี้เราอยู่ตรงไหน คำถามนี้น่าจะเป็นคำถามที่หลายท่านอยากรู้!!! เพราะโครงการต่าง ๆ ที่ภาครัฐกำลังเร่งให้ไปสู่ “ไทยแลนด์ 4.0” นั้น เริ่มขยับเข้าใกล้ตัวเรามากขึ้น ไม่ว่าจะโครงการทำเรื่อน้ำลึกแหลมฉบังช่วงต่อขยาย โครงการขยายสนามบินสุวรรณภูมิเฟส 2 เฟส 3 โครงการขยายสนามบินดอนเมือง โครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา โครงการเรือจุกเสม็ดรองรับเรือสำราญและเรือเฟอร์รี่ที่จะเชื่อมโยงภาคตะวันออกไปยังหัวหิน-ชะอำ โครงการสร้างรถไฟฟ้ารางคู่ รถไฟความเร็วสูง และอื่นๆ อีกมากมาย จากคำถามข้างบน ก็อยากจะตอบว่าเรายังย่ำอยู่ “ที่เดิม”

โดยมองหรือสังเกตจากภาวะเศรษฐกิจสังครมรอบ ๆ ตัวเราในปัจจุบัน ที่ถึงแม้สินค้าเกษตรจะราคาตกต่ำ แต่ก็ยังไม่มีคนซื้อ (ถามพ่อค้าแม่ค้าที่รับผลิตผลจากเกษตรกรมาส่งตลาดไทได้ครับ) สินค้าตามห้างสรรพสินค้าที่มีแต่คนเดินชม แต่ไม่ซื้อ หรือจะดูจากการเติบโตของ GDP ที่โตเพียง 1-2% กว่าๆ มาหลายปี ก็ถือว่าต่ำกว่าเวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และลาว ดังนั้นถ้าจะให้สรุปกันง่ายๆ ประเทศไทยยังคงต้องฝ่าฟันต่ออีก 5-10 ปี เพราะในยามนี้เรายังก้าวไม่พ้นกับดักความยากจน หรือกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง (รายได้ต่อคนของประชากรอยู่ที่ 23,000 ดอลลาร์สหรัฐ) แต่เราก็ยังมีความหวังว่าอีก 4-5 ปีข้างหน้า จะไปถึงเส้นชัย

สำหรับอาชีพต่างๆ ในอนาคตอาจจะมีการ “เปลี่ยนแปลง” ต้องรีบปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ซึ่งคาดว่าหลายอาชีพอาจจะล้มหายตายจากในระยะเวลาอันสั้น การเพาะปลูก การค้าขายสินค้าทั่วไปหรือ

สินค้าเกษตรแบบเดิม ๆ (ไม่แปรรูป ไม่เพิ่มมูลค่า ไม่มีเว็บไซต์ ไม่ใช้เฟซบุ๊กช่วยทำตลาด) การดำรงชีวิตแบบเดิม ๆ จะพลาดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล เข้าถึงทรัพยากร และมีสิทธิ์ตกขบวนรถไฟสาย 4.0 แน่นหนา การเชื่อมโยงของโลกจะเข้าถึงกันได้อย่างรวดเร็วโดยอินเทอร์เน็ต และระบบโลจิสติกส์สมัยใหม่ การกระจายตัวของเมือง ความเจริญมั่งคั่งจะออกจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ไปยังภูมิภาคอื่นมากขึ้น โลกแห่งดิจิทัลจะเข้ามาแทนที่ การแลกเปลี่ยนด้วยธนบัตรเงินตราจะค่อยถูกยกเลิก การเกษตรจะเน้นแปลงที่มีขนาดใหญ่เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ การดูแลโรคแมลงศัตรูพืชจะมีการใช้ “โดรน” สำรวจตรวจสอบแทนมนุษย์ สามารถเตือนและเรียกดูข้อมูลย้อนหลังได้ 24 ชั่วโมง ช่วยให้แก้ปัญหาต่างๆ ได้ทันเวลาที่

ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้ยังไม่นับรวมความเปลี่ยนแปลงในเรื่อง “โลกร้อน” ที่ไม่นานมานี้มีข่าวแผ่นดินไหวใหญ่ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลกขนาด 50 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชั้นน้ำแข็งลาร์เซน ซี (Larsen C) ที่ขั้วโลกใต้ กำลังแตกตัวออกจากทวีปแอนตาร์กติกา โดยยังเหลือผืนน้ำแข็งส่วนที่ยังเชื่อมต่อกันอยู่เพียง 20 กิโลเมตรเท่านั้น เรื่องนี้บ่งบอกถึงอุณหภูมิโลกที่เปลี่ยนแปลงและเลวร้าย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตภาคการเกษตรเกี่ยวกับปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม (เอลนีโญ-ลานีญา) โรคแมลงศัตรูพืชที่ระบาดรุนแรง เช่น ช่วงปี 2552-2554 เกิดระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลไปทั่วประเทศ อุณหภูมิโลกที่เปลี่ยนแปลงเพียง 1-2 องศา ล้วนมีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิตบนโลกใบนี้ ซึ่งทุกท่านควรเอาใจใส่ และไม่ใช้เรื่องไกลตัวอีกต่อไป

การให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องลดการใช้สารพิษในภาคการเกษตรที่ดูจะเชื่องช้า จากหน่วยงานที่กำกับดูแล โดยสังเกตจากตัวเลขการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรของสำนักงานเศรษฐกิจภาคการเกษตรที่ในแต่ละปียังคงสูงเป็นหลักหมื่นถึงสองหมื่นล้านบาท ทั้งๆ ที่รัฐบาลของท่านพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ก็ส่งเสริมให้เดินตามแนวทางเกษตรพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการเกษตรปลอดภัย ไร้สารพิษออกมาอย่างมากมาย แต่ล่าสุดรายงานสรุปการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรปี 2559 ก็ยังมียอดการนำเข้าอยู่ที่ 20,577,925,471.87 บาท ซึ่งก็ไม่ได้แตกต่างจากปีก่อนๆ อย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด

ปัญหาหรือสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ล้วนส่งผลกระทบต่อประชาชนและพี่น้องเกษตรกรอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะในโลกอนาคตนั้น ผู้คนต้องการสิ่งที่เรียกว่าสะอาดปราศจากมลพิษและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ให้ความสนใจในเรื่องสุขภาพ นวัตกรรม เทคโนโลยี พลังงานสะอาด การโฆษณาค้าขายออนไลน์ อินเทอร์เน็ต การชำระค่าสินค้าโดยไม่ใช้ธนบัตร กิจกรรมที่ก่อให้เกิดโลกร้อน คาร์บอนเครดิต ความคุ้มค่าของการใช้น้ำ เป็นต้น

สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือ สัญญาณอย่างหนึ่งที่จะทำให้เราๆ ท่านๆ ต้องตระหนักได้ว่า “เรายืนอยู่ตรงไหน?” และพร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าได้หรือไม่ และถ้าไม่ได้ ยังไม่เข้าใจ “จะทำอย่างไร” เป็นโจทย์ที่หนักลุ่มใจ น่ากังวลไม่น้อย โดยเฉพาะ “รัฐบาล”

มนตรี บุญจรัส
ชมรมเกษตรปลอดสารพิษ

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : กุหลาบระวังโรคใบจุดดำ

ฝนซุก หยดตกเมื่อไร อากาศร้อนสลบขึ้นมาทันที สภาพอากาศเช่นนี้เป็นใจให้เชื้อราเจริญเติบโต เข้าไปทำลายพืชได้เป็นอย่างดี อาจส่งผลกระทบต่อ การปลูกกุหลาบ กรมวิชาการเกษตรและเกษตรกร เจ้าของสวนกุหลาบให้เตรียมรับมือ...โรคใบจุดดำ เป็นโรคที่เกิดจากเชื้อรา ที่สามารถพบได้ทุกระยะการเจริญเติบโตของกุหลาบ

อาการแสดงเริ่มแรกมักจะพบที่ใบกุหลาบด้านล่างก่อน...ใบจะเริ่มเป็นจุดแผลกลมสีดำ ในหนึ่งใบ กุหลาบสามารถพบจุดกลมดำได้หลายแผล ขอบแผลไม่เรียบ กลางแผลมีสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำ และเมื่อสภาพอากาศมีความชื้นสูง แผลจะขยายใหญ่ ทำให้ใบเหลือง แห้งและหลุดร่วง มีผลให้ต้นชะงักการเจริญเติบโต และมีการแพร่เชื้อให้ระบาดไปอย่างรวดเร็ว เพราะสปอร์ของเชื้อราที่ก่อให้เกิดโรคใบจุดดำ สามารถจะปลิวไปตามสายลม การชะล้างของน้ำฝน และติดไปกับตัวแมลงที่มาดอมดมกลิ่นกุหลาบ

ดังนั้น เกษตรกรผู้ปลูกกุหลาบควรหมั่นตรวจและกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น ลดแหล่งสะสมเชื้อรา ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของเชื้อรา หากเริ่มพบต้นที่เป็นโรค ให้ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บใบที่ร่วงหล่น ไปเผาทำลายนอกแปลงปลูกทันที เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อรา

กรณีโรคยังคงระบาด ให้พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช โพรคลอราซ 45% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟีโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5-7 วัน

นอกจากนี้ ให้เกษตรกรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย เพราะจะทำให้ใบกุหลาบมีความชื้นสูง หรือกรณีที่ต้องให้น้ำแบบพ่นฝอย เกษตรกรควรให้น้ำในตอนเช้า และเมื่อได้นำอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตรไปใช้กับต้นที่เป็นโรคในแปลงที่มีการระบาด...ควรล้างทำความสะอาดและผึ่งแดดให้แห้งหลังการใช้งานทุกครั้งด้วย